

Der er nu gået 5 uger, så her er det sidste nyhedsbrev for denne gang. På søndag er vi efter planen hjemme i Danmark igen.

Vores forsyner (Karina) blev med resten af detachmentet efter ankomst til Kabul installeret i nye omgivelser, og der gik ikke mange minutter før forsyningsopgaverne skulle prioriteres. Fra starten var det et stort arbejde at få etableret kontakten til det Nationale Støtte Element (NSE) og en lokal leverandør i Kabul. B-536 gjorde sine krav gældende forholdsvist hurtigt, men supporten hjemmefra har været i top. Vi fik den nødvendige hjælp. Der har været et godt samarbejde mellem alle hernede, og vi har fået mønstringen (optælling af materiel) i hus. Det eneste sted det lykkedes at få et ”still” billede af Karina, var når hun blev spændt fast under flyvning.

Vi har igen fået ”nabohjælp”, da B-536 under en mission fik en strukturskade: under aflæsning kom en container for tæt på. Tyrkerne er utroligt hjælpsomme og gæstfrie, og som en af teknikerne sagde, da han gik derover for at låne et værktøj: ”Nu må vi se om jeg bliver færdig til tiden, fordi nu bliver jeg jo inviteret på Tyrkisk kaffe, og det kan vi jo ikke sige nej til”. Men vi blev klar. Det gik ligesom sidste gang vi spurgte om lån af værktøj, hvor de kom over med to mand, som hjalp os færdige.

Men det er ikke kun tyrkerne, der hjælper andre nationer. Denne Hercules (C-130J) har nogle meget glade italienere med om bord. En dag blev vi kontaktet af besætningen, som ikke kunne starte den ene motor. Da vores fly var i luften, kunne vi jo godt prøve at hjælpe dem. Det endte med, at vores kvalitetsmand (Bent), line leder (Brian) og en flymekaniker (Henrik) fik motoren i gang med klapsalver fra det personel, der skulle flyves hjem.

En hilsen fra Rune, Logistic Commander (LOGCOM)

Jeg har som LOGCOM haft den ære og fornøjelse at trives med et særdeles dygtigt og professionelt detachement gennem denne udsendelsesperiode. Der har på trods af flere større udfordringer generelt været en rigtig god stemning på detachementet, og alle har på hver deres måde været med til at bidrage til opgaveløsningen.

Det har i sandhed været en udfordring at være med til at gennemføre denne udsendelse, men ikke desto mindre ville jeg - med dette detachement - ikke have været oplevelsen foruden. En stor tak til mine medarbejdere og kollegaer på detachementet.

Jeg vil desuden benytte lejligheden til at takke detachementets familier for den nødvendige forståelse for vores opgave og udsendelse, samt takke Flyvestation Aalborg for den support, vi har haft til rekvirering af reservedele og lignende samt afvikling af tvivlsspørgsmål.

En hilsen fra GRO, Detachment Commander (DETCO)

Så er vi ved at være ved vejs ende og vi er godt i gang med at planlægge turen hjem til Danmark. Efter planen lander vi i Aalborg søndag den 7. marts kl.1500 efter 15 timers flyvning og en overnatning på Cypren, hvor vi ser frem til at få vasket ørkenstøvet af. Vi glæder os til at komme hjem, men dermed ikke sagt at vi ikke vil kunne se tilbage på denne tur med stolthed. Vi er i hvert fald blevet nogle gode minder rigere.

Perioden herude har budt på lidt af hvert, og det er dejligt at de mange udfordringer generelt er blevet taget med et smil. Alle har været klar til at gøre en ekstra indsats og specielt fleksibiliteten har været imponerende.

Før detachementets ankomst havde *enabling teamet* oprettet en rigtig god line-facilitet, altså stedet hvorfra vores daglige arbejde foregår. Flyet har været parkeret meget tæt på vores faciliteter så denne del har fungeret optimalt.

Vi har haft halvanden besætning med på dette detachement, og det har betydet at vi ikke har måttet holde fridage for at tilgodese hviletid for besætning. Vi har dog indlagt hviledage alligevel, da M (vedligeholdelsesfolkene) til tider har haft ganske lange dage. Det er værdifuldt og giver fornyet energi at råde over en hel dag til ”sig selv”.

Vi har haft nok at se til. Specielt den første uge var udfordrende med flyvning om natten, lange dage og hele processen med at komme på plads. Vi har støttet de nationale støtteelementer (NSE) med fokus på det danske og engelske samt ITAS. Et par gange har vi dog ikke kunne opsøge passagerer eller gods og andre gange er vores planlagte flyvninger med kort varsel blevet aflyst af rekvirenten. Det er ikke optimalt at have et velfungerende fly stående stille, men tiden har typisk kunnet udnyttes til lejlighedsvis vedligeholdelse.

Flyet (B-536) har flere gange stået stille på grund af tekniske problemer. Men vi har været meget hurtige til at få den på vingerne igen. Jeg er meget imponeret over den måde som M kaster sig over opgaverne. Der bliver gjort alt hvad der kan gøres – hellere i dag end i morgen – og alle giver en hånd med selvom det måske ikke lige er indenfor ens normale arbejdsområde. Det har betydet at flyet har været maksimalt til rådighed til trods for de tekniske problemer.

Vi har desværre været indkvarteret under to forskellige vilkår. Nogle i telt og andre på 2-mands værelser. Det er slået helt fast at det ikke er hensigtsmæssigt at blive indkvarteret i 6 uger i en transitlejr hvor folk typisk bor i 2 til 3 dage, og som bærer tydeligt præg af at folk ikke føler at de skal behandle faciliteterne ordentligt. Der er meget støj og folk kommer og går konstant uden hensyn til os som arbejder forskudt.

Dette har naturligvis tæret mere på kræfterne hos dem som bor i telt, men har også gjort det sværere at samle holdet til fælles arrangementer. Vi har simpelthen ikke haft pladsen. En container på linen er indrettet til velfærd, men kun på ”gårdspladsen” har vi kunne være samlet alle mand. Det har vi da også benyttet til flere vellykkede arrangementer. Blandt andet har vi grillet flere gange. Forholdene har været udfordrende, men i fællesskab har vi fået det bedst mulige ud af tiden her.

Afslutningsvis vil jeg benytte lejligheden til at takke alle i detachementet for at have leveret varen under denne tur. Alle kan være stolte af at vi trods mange udfordringer har holdt fanen højt. Alle har samarbejdet godt og taget del i den primære opgave med at flytte passagerer og gods rundt i Afghanistan for vores kunder. Men ikke mindst er jeg taknemmelig for at have lært jer hver især at kende.

Man kan ikke sige at B-536 har opført sig eksemplarisk, men da det indtil nu er lykkedes at holde hende i luften med de muligheder, vi har haft, så siger vi tak med et smil.

Til sidst vil jeg gerne sige tak for denne gang. Jeg håber I har fået et lille indblik i vores hverdag. Målet har hele tiden været at vise de forskellige stemningsbilleder, man også oplever, når man er afsted på mission i Kabul. Det har til tider været ”skæg”, og som I kan se, er det lykkedes at få kamuflage farven til at passe.

Venlig hilsen Peter
Presse- og informationsofficer (PIO), Kabul